

Сами купи семена.
И избра най-добрия ген, за да ги посеете.

Слънцето грееше, беше **ТОПЛО**.

Пръстта беше **Влажна**.

Сами избра най-слънчевото място
в градината.

Направи няколко плитки гупчици и във всяка сложи по едно семенце.
След това покри семенцата с пръст и ги поля с вода от лейката.

Сами е посадил семенцата на достатъчно
разстояние едно от друго, защото от тях
ще израснат големи растения и за всяко
трябва да има достатъчно място.

Първите няколко дни Сами не се отделяше от лехата.
Стоеше и **чакаше**, вперил поглед в нея.

Но **НИЩО** не се случваше.

О, май никога няма да си имам
големи жълти слънчогледи!

Аз пък виждам как семената
покълват – разпукват се
и от тях се подават мънички
коренчета!

Една сутрин Сами надникна от прозореца и... О, чудо!

В лехата се бяха **появили** мънички зелени стъбълца с листенца.

– Харесвам ги! – клекна до тях Сами. – Но са зелени и малки. Къде са моите големи жълти слънчогледи?

Трябва да си търпелив!

Следващата седмица беше много слънчева и гореща.
– Как да помогна на моите слънчогледи? –
зачуди се Сами.

Трябва да ги полееш.

С корените си те всмукват от почвата вода и разтворените в нея вещества, които им помагат да растат.